

Ondad

Mälestuslugu

“Aastal 1960, kui ma käisin neljandas klassis, oli meie kooliaed tõeliselt maagiline paik,” alustas vanaema. “See oli täis värvilisi lilli ja rohelisi põõsaid. Meie klass vastutas aiamaa eest ning igal hommikul enne tunde läksime õue, et hoolitseda meie kasvatatud taimede eest.”

Vanaema rääkis mulle, kuidas nad koos klassikaaslastega kündsid mulda, istutasid seemneid ja kastsid taimi. “See oli meie ühine töö,” ütles ta uhkusega. “Ja kui esimesed rohelised lehed ilmusid mulla alt, oli meil kõigil rõõmu ja elevust.” Üks tema lemmikmälestus oli ühine õunapuu all istumine pärast kooli. “Me jagasime omavahel oma päevaseid seiklusi, naersime ja mängisime. Õunad olid alati nii maitsvad ja magusad.”

Ent kooliaias toimus ka põnevaid sündmusi. Vanaema naeratas, mõeldes ühele eriti meeldejäävale päevale, kui kooliõue oli ilmunud rebane. “See oli suurim segadus, mida ma kunagi näinud olin,” ütles ta naerdes. “Kogu kool jooksis ringi, kuni õpetajad suutsid lõpuks rebase tagasi metsa juhatada.”

1960

Kirjutas Lars

Jutustas Vanaema Anna

Kooliaed

Kui minu vanaema käis Vändra Gümnaasiumis, siis seal olid lillepeenrad ja ta pidi neid rohima. Selle maja taga, kus on praegu tööõpetuse klass, oli aknaraamidest kasvuhoone, kus kasvasid tomatid. Kooliaias olid ka lillepeenrad. Kasvuhoones kasvatati taimi. Sellel ajal oli kooliaias nii palju tomateid, et minu vanaema sõi ennast lõhki. Nad pidid ka tomateid korjama, kuid ta ei teadnud, kuhu need edasi läksid.

1966

Kirjutas Getri Guljajev

Jutustas Endla Guljajev